

LANDSVERORDENING van de houdende
regels met betrekking tot de samen-
stelling, de taken, de bevoegd-
heden en de werkwijze van
de Algemene Rekenkamer van Curaçao
(Landsverordening Algemene Rekenkamer Curaçao)

=====
Memorie van toelichting

=====
No. 2
=====

Algemeen

In deze Algemene beschouwingen wordt volstaan met een verwijzing naar de voorschriften die betrekking hebben op de positie van de Algemene Rekenkamer als controleorgaan, de rechtspositie van haar leden, het duidelijke onderscheid dat wordt gemaakt tussen het rechtmatigheids- en doelmatigheidsonderzoek, de mogelijkheid van de Kamer om afspraken te maken met de Rekenkamers van de andere landen van het Koninkrijk voor zover die afspraken niet gerangschikt moeten worden onder de samenwerking in de zin van artikel 38, eerste lid, van het Statuut, de internationale samenwerking en de geheimhoudingsplicht van de leden van de Rekenkamer en van al degenen die bij het verrichten van het onderzoek zijn betrokken.

Volgens artikel 3, eerste lid, bestaat de Algemene Rekenkamer uit drie leden, de voorzitter daaronder begrepen. Ter vervanging van de leden zijn er ten hoogste drie plaatsvervangende leden.

Artikel 9 bepaalt dat de leden en de plaatsvervangende leden een jaarlijkse remuneratie genieten. De plaatsvervangende leden genieten bovendien een presentiegeld voor elke vergadering die als zodanig wordt bijgewoond. Bij afwezigheid van meer dan een maand van de voorzitter of een lid van de Algemene Rekenkamer geniet hun plaatsvervanger een remuneratie op basis van die welke aan de voorzitter of het lid is toegekend. Het vierde lid bepaalt tenslotte dat de hoogte van de remuneratie en het presentiegeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt vastgesteld.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De woorden "in de ruimste zin" duiden erop dat de controlebevoegdheid van de Rekenkamer op het geldelijk en materieel beheer van de overheidsadministratie niet aan enige beperking is onderworpen. Het is dus niet mogelijk enig deel van die administratie aan de controle van de Rekenkamer te onttrekken. De Regering wil in dit verband verwijzen naar artikel 41.

Artikel 3

In dit artikel is de procedure aangegeven die gevolgd moet worden wanneer zich onder de leden of plaatsvervangende leden een vacature voordoet. De procedure beoogt te waarborgen dat de leden en de plaatsvervangende leden het vertrouwen hebben van zowel de Rekenkamer als de Staten. Op grond van het vierde

lid dienen de Staten bij het doen van hun voordracht aan de Gouverneur een keuze te doen uit de door Kamer aanbevolen kandidaten.

Artikel 5

De onafhankelijke status van de Algemene Rekenkamer t.o.v. het bestuur komt tot uitdrukking in de zelfstandige bevoegdheid om een voordracht te doen voor de benoeming van de secretaris van de Rekenkamer. Zie in dit verband ook artikel 12 inzake de in dienst name van het personeel van de Rekenkamer.

Artikel 7

In het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat het ambt van lid van de Rekenkamer onverenigbaar is met elk ander openbaar ambt, waaraan een vaste beloning, toelage of presentiegeld van het land of van een krachtens wettelijke regeling in het leven geroepen instelling is verbonden.

Het tweede lid van dit artikel geeft een algemene instructie zoals opgenomen in verschillende wetgevingen. Het derde lid bepaalt dat indien onverenigbaarheid als bedoeld in het eerste lid zich voordoet, gewaarborgd wordt dat betrokkene niet langer in functie blijft.

Artikel 9

De taak van de leden van de Algemene Rekenkamer is die van een toezichthouder die een objectief oordeel moet uitspreken aan de hand van de aan hen voorgelegde stukken. Hun werkzaamheden vergen dan ook geen volledige dagtaak. In verband hiermede worden de leden niet bezoldigd doch ligt het in de rede hen een jaarlijkse remuneratie toe te kennen, temeer omdat hun functie onverenigbaar is met de in artikel 7, eerste lid genoemde functies.

De remuneratie van de plaatsvervangende leden ligt lager dan die van de leden doch zij genieten een presentiegeld voor de door hen bijgewoonde vergaderingen. Wanneer zij voor langer dan een maand voor een lid waarnemen is het derde lid van toepassing.

De remuneratie en het presentiegeld voor de leden en de plaatsvervangende leden zijn niet in de landsverordening zelf neergelegd aangezien zulke met zich meebrengt dat een aanpassing van de remuneratie en het presentiegeld steeds door middel van wijziging van de landsverordening moet geschieden. Derhalve wordt nu bepaald dat de hoogte van de remuneratie en het presentiegeld op voorstel van de Algemene Rekenkamer bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt vastgesteld. Hiermee wordt beoogd aan te geven dat wanneer eenmaal de begroting van de Algemene Rekenkamer is goedgekeurd, het initiatief verder bij de Algemene Rekenkamer ligt. Hierdoor wordt bereikt dat recht wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van de Kamer. Een voorstel van de Kamer zal echter pas gedaan kunnen worden nadat hiertoe overleg met de Staten heeft plaatsgevonden.

Artikel 10

Wanneer zich een van de in het eerste lid genoemde gevallen zich voordoet is de ontslagverlening door de Gouverneur imperatief.

Het tweede lid legt de beoordeling wat betreft de noodzaak van ontslagverlening in handen van de Gouverneur, die de Raad van Advies en de Staten moet horen. Anders dan in de gevallen die het eerste lid noemt laten de gevallen die het tweede lid noemt ruimte voor een subjectieve oordeelsvorming. Het verplicht horen van de Raad van Advies en de Staten maakt een nadere toetsing van het voornemen tot ontslag mogelijk.

De Regering acht de in het eerste lid onder de onderdelen f en g opgenomen bepalingen noodzakelijk als sanctie op de in de artikelen 6 en 7, derde lid, opgenomen voorschriften.

Het eerste lid noemt bovendien als maximumleeftijdsgrens voor de voorzitter, de leden en de plaatsvervangende leden van de Kamer de leeftijd van 70 jaar, naar analogie van de maximumleeftijdsgrens die ook voor de leden van de Raad van Advies geldt.

Artikel 12

De wijze van beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een personeelslid moet in de arbeidsovereenkomst worden geregeld.

Artikel 13

Als gevolg van haar onafhankelijke status stelt de Rekenkamer zelf zijn reglement van orde vast.

Artikel 15

Onder "afwezigheid" in de zin van dit artikel dient te worden verstaan fysiek afwezig zijn van Curaçao, terwijl "ontstentenis" ziet op het geval dat er een vacature bestaat. Het eerste lid regelt de vervanging van de voorzitter door een lid ook in geval van "belet", waaronder moet worden verstaan "plotselinge verhindering in verband met een onvoorziën voorval".

Het derde lid bepaalt dat als gevolg van de onafhankelijke status, de Algemene Rekenkamer zelf de plaatsvervanger van de secretaris aanwijst.

Artikel 16

Dit artikel (dat overeenstemt met artikel 47 van hoofdstuk IV "De Algemene Rekenkamer" van de Nederlandse Comptabiliteitswet) opent de mogelijkheid dat in een vergadering waarin twee leden aanwezig zijn besluiten kunnen worden genomen. Bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter. Zoals uit de toelichting op artikel 15 blijkt, wordt de voorzitter ook bij belet, en niet alleen bij afwezigheid of ontstentenis door één der leden vervangen.

Artikel 17

Dit artikel verbiedt de leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris vergaderingen van de Algemene Rekenkamer bij te wonen, indien daar onderwerpen aan de orde komen die rechtstreeks henzelf dan wel personen met wie zij door nauwe familie- of andere banden zijn verbonden, aangaan.

Artikel 19

Dit artikel legt vast dat niemand, die, op welke wijze of onder welke omstandigheden dan ook geld of goederen aan het Land toebehorend onder zich heeft, zich aan de plicht tot het afleggen van verantwoording omtrent het gevoerde beheer van openbare middelen, kan onttrekken. De verantwoordelijkheid blijft voor de rekenplichtige onverminderd bestaan, ingeval de gelden of goederen door hem ten dele zijn toevertrouwd aan onder hem ressorterend personeel. In verband hiermede dienen de in artikel 22 bedoelde personen zich regelmatig ervan te overtuigen, dat ook de gelden of goederen, welke door hen aan anderen zijn toevertrouwd, aanwezig zijn en goed worden beheerd.

Artikel 20

De in dit artikel opgenomen verplichting is een uitvloeisel van de in artikel 19 geregelde rekenplichtigheid.

Artikel 21

De overzichten in dit artikel bedoeld, vormen de basis van de controle werkzaamheden. Het verschaffen van deze informatie dient standaardmatig te gebeuren en dus ingebed te zijn in de normale processen van de financiële vastleggingen. De ontwikkelingen op het gebied van de automatisering hebben nieuwe mogelijkheden geopend om informatie verschaffing standaardmatig te doen plaatsvinden, zonder dat speciaal hiervoor door de betreffende afdelingen capaciteit of middelen dienen te worden gereserveerd. Daar waar de technische mogelijkheden onvoldoende blijken, is het vanzelfsprekend dat eerst met de gezagsdragers afspraken worden gemaakt, teneinde deze afspraken vervolgens in de normale werkprocessen van de desbetreffende afdelingen te kunnen inbedden. Het tweede lid is zo ruim mogelijk geformuleerd, opdat de Algemene Rekenkamer kan beschikken over alle overzichten, welke zij ter beoordeling van het gevoerde beheer nodig acht.

Artikel 22

In dit artikel worden de doelstellingen aangegeven van de door de Algemene Rekenkamer verrichte onderzoeken. Deze doelstellingen worden zo ruim mogelijk omschreven opdat de Algemene Rekenkamer in staat zal zijn een gefundeerd oordeel uit te spreken naar aanleiding van de door haar verrichte controles.

Intussen mag niet van de Algemene Rekenkamer worden verwacht dat zij haar eindoordeel volledig baseert op een eigen controle van het gehele geldelijk en materieel beheer. De uitvoerende macht heeft immers gelet op haar verantwoordelijkheid tegenover de vertegenwoordigende lichamen de beschikking over eigen controle-instanties waarvan de voornaamste is de Stichting Overheidsaccountants Bureau (SOAB). De Rekenkamer kan gebruik maken van de resultaten van de hiervoor bedoelde interne controles.

Wel behoudt de Rekenkamer steeds het recht om wanneer zij dat nodig oordeelt zelf tot in de kleinste details van het beheer door te dringen, en kan zij erop toezien dat aan de opmerkingen van de controlediensten aan de executieve door deze de nodige aandacht wordt geschonken. Afhankelijk van de wijze waarop de controle door de interne controleurs wordt verricht kan de Kamer derhalve haar eigen controle inperken of uitbreiden.

Het onderzoek door de Algemene Rekenkamer van de jaarrekeningen is een jaarlijks terugkerende taak van de Kamer ten behoeve van de Staten. De door hen ter zake uitgebrachte rapporten vormen voor de Staten het materiaal op basis waarvan zij een oordeel kunnen geven over de jaarrekeningen.

Artikel 23

Dit artikel ligt in het verlengde van artikel 22. Aan de Algemene Rekenkamer wordt opgedragen toe te zien op de tijdige afwikkeling van vorderingen en schulden van het Land. Deze taakstelling ligt weliswaar reeds besloten in de in artikel 1 opgenomen formule "controle op het geldelijk en materieel beheer in de ruimste zin" doch wordt niettemin in dit artikel expliciet genoemd.

Artikel 24

De Stichting Overheidsaccountants Bureau (SOAB) is, zoals hierboven reeds werd vermeld, het belangrijkste interne controleorgaan voor de overheid.

Onder "aangewezen accountant" in de zin van dit artikel dient dan ook de genoemde instantie te worden verstaan. De doelstellingen van de SOAB zijn vermeld in artikel 3 van haar statuten. De Algemene Rekenkamer zal op grond van overwegingen van efficiency van de resultaten van de door de SOAB verrichte onderzoeken gebruik kunnen maken doch maakt zelf uit in welke mate zij dit zal doen.

Het is verder niet ongebruikelijk dat een externe accountant -de term "anderen" in het eerste lid doelt op deze categorie- een opdracht tot onderzoek van de overheid krijgt. De Algemene Rekenkamer is in een dergelijk geval bevoegd om over al het materiaal te beschikken dat de externe accountant onder zich heeft, en die de Rekenkamer voor de uitoefening van haar taak nodig heeft. De externe accountant heeft de verplichting de verzochte gegevens aan de Rekenkamer over te leggen.

Artikel 25

Dit artikel beoogt iedere twijfel weg te nemen ten aanzien van de reikwijdte van de bevoegdheid van de Algemene Rekenkamer informatie te vorderen die zij voor de uitoefening van haar taak behoeft. Deze informatie heeft niet alleen betrekking op cijfermatige informatie doch doelt op informatieverschaffing en - vergaring in de meest uitgebreide zin, hetgeen de kern vormt voor een doeltreffend functioneren van de Algemene Rekenkamer.

Artikel 26

In dit artikel wordt vastgesteld welke weg de Algemene Rekenkamer moet volgen indien overleg met de in dit artikel genoemde instanties niet tot het gewenste resultaat leidt.

Artikelen 27 en 28

Deze artikelen geven de weg aan die bewandeld dient te worden ingeval er sprake is van bezwaren van de Algemene Rekenkamer ten aanzien van het gevoerde financiële beheer en de verantwoording daarover. Bij haar onderzoek ten aanzien van genoemde punten kan de Rekenkamer namelijk onjuistheden met betrekking tot de rechtmatigheid constateren.

Ook kan het voorkomen dat het onderzoek niet tot een redelijke mate van zekerheid ten aanzien van de rechtmatigheid leidt. De onjuistheden kunnen aanleiding geven tot bezwaren die de Rekenkamer ter kennis zal brengen van de betrokken minister. Het betrokken orgaan zal er naar moeten streven de bezwaren van de Rekenkamer op te heffen. Bezwaren ten aanzien van onjuistheden kunnen betrekking hebben op niet-deugdelijke weergave van (groepen van) posten en/of rechtmatigheid van (groepen van) posten. De minister kan de bezwaren van de Rekenkamer bijvoorbeeld opheffen door een foutieve aanwijzing op een begrotingsartikel te corrigeren.

Door het treffen van corrigerende maatregelen kan het betrokken bestuursorgaan voorkomen dat in de toekomst de door de Rekenkamer geconstateerde fouten opnieuw worden gemaakt. In de aard en de omvang van de getroffen maatregelen zou de Rekenkamer aanleiding kunnen vinden het bezwaar op te heffen. Heft een minister het bezwaar van de Rekenkamer ten aanzien van de rechtmatigheid niet op dan zullen de Staten moeten worden benaderd teneinde door middel van een landsverordening - een indemniteitsprocedure- het bezwaar op te heffen.

Het kan ook voorkomen dat de Rekenkamer geen aanwijsbare onjuistheden met betrekking tot de deugdelijkheid van de financiële verantwoording of de rechtmatigheid van bepaalde posten constateert maar zich ook geen redelijke mate van zekerheid kan verschaffen dat deze onjuistheden niet voorkomen. De oorzaak hiervan kan gelegen zijn in:

- tekortkomingen in de administratieve organisatie (inclusief interne controle) bij de overheid;
- tekortkomingen met betrekking tot de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik bij de uitvoering van wettelijke regelingen;
- tekortkomingen in de interne accountantscontrole. De Algemene Rekenkamer kan immers, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, gebruik maken van de controles van de SOAB. Als dat niet mogelijk is doordat de SOAB bijvoorbeeld niet alle verplichtingen, uitgaven en ontvangsten heeft gecontroleerd, zal het voor de Rekenkamer moeilijk, zo niet onmogelijk zijn een oordeel te geven over dat deel van het gevoerde financiële beheer.

Al deze tekortkomingen kunnen leiden tot bezwaren van de Rekenkamer ten aanzien van het financiële beheer. Ook deze bezwaren zal een minister moeten trachten op te heffen.

Worden deze bezwaren naar het oordeel van de Rekenkamer niet in voldoende mate opgeheven, bijvoorbeeld omdat de Rekenkamer er niet van overtuigd is dat de tekortkomingen in de toekomst niet opnieuw zullen voorkomen, dan kan dit evenwel niet leiden tot een indemniteitsprocedure in de vorm van een landeverordening, aangezien door de Rekenkamer geen strijdigheid met wettelijke regelingen in de zin van het eerste lid van artikel 28 werd geconstateerd. Het derde lid van artikel 28 voorziet erin dat de Rekenkamer van dergelijke gevallen melding maakt in het verslag bedoeld in artikel 37 en eventueel daaromtrent een aantekening kan plaatsen bij de ontwerpen tot vaststelling van het slot der rekening door de overheid.

De betrokken minister is op grond van het vierde lid verplicht in een aanvullende toelichting op het voorstel tot vaststelling van het slot der rekening te reageren op de door de Rekenkamer gemaakte bezwaren als bedoeld in het derde lid.

Artikel 29

Het doelmatigheidsonderzoek heeft betrekking op de vraag of de middelen van de overheid zodanig zijn aangewend, dat zij het meeste rendement hebben opgeleverd, met andere woorden, of daarmee zoveel mogelijk van de beoogde beleidsdoelstellingen zijn gerealiseerd. Een rechtmatige besteding is niet voldoende voor een gunstig oordeel van de Algemene Rekenkamer; de overheidsmiddelen dienen ook zo efficiënt en effectief mogelijk te worden geïnd en ingezet. Dat behoort eveneens tot de zorg van de politiek verantwoordelijken, waarop zij kunnen worden aangesproken. Het eerste lid draagt de Algemene Rekenkamer op bij haar onderzoekwerkzaamheden ook aandacht te schenken aan de organisatie van het land. Dat betekent dat zij ook de taak heeft te bezien of het overheidsapparaat toegesneden is op haar taak, waarbij vragen beantwoord moeten worden met betrekking tot efficiency en effectiviteit. Ook het beheer van bankrekeningen op naam van het Land vallen onder het doelmatigheidsonderzoek van de Algemene Rekenkamer. Dat geldt zowel voor particuliere banken als voor de Centrale Bank.

Artikel 30 en 31

Artikel 30 biedt de mogelijkheid aan de Staten om de Algemene Rekenkamer te verzoeken bepaalde onderzoeken te verrichten. Artikel 31 opent voor de Algemene Rekenkamer de mogelijkheid, na verkregen goedkeuring van de Staten, zich met andere werkzaamheden te belasten.

Artikel 32

In dit artikel zijn voorschriften neergelegd inzake het onderzoek door de Kamer naar de bestuurlijke integriteit van politieke gezagsdragers en overheidsdienaren.

Artikel 33

De in het eerste lid van dit artikel bedoelde afspraken kunnen onder meer betrekking hebben op het beschikbaar stellen door de Rekenkamers der landen van het Koninkrijk onderling van deskundigen voor het verrichten van specifieke onderzoeken. De regeling van een structurele samenwerking tussen de Rekenkamers van het Koninkrijk dient echter gebaseerd te worden op artikel 30, eerste lid van het Statuut.

Het tweede lid ziet op afspraken inzake uitwisseling van actuele informatie die in algemene zin voor de functionering van Rekenkamers van belang zijn.

Artikel 34

Het komt in de praktijk voor dat internationale organisaties financiële steun verlenen aan Curaçaose instellingen of ten behoeve van bepaalde projecten hier te lande. Hierbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan subsidies die door de Europese Unie worden verstrekt. In een dergelijk geval is de Rekenkamer van de Europese Unie op grond van Europese regelgeving belast met de controle op de besteding van de verstrekte financiële steun.

Artikel 34 wil er in voorzien dat in gevallen als hiervoor bedoeld of in andere daarmee vergelijkbare situaties, afspraken kunnen worden gemaakt tussen de Curaçaose Rekenkamer en een buitenlandse Rekenkamer over de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de Rekenkamers samenwerken, dan wel over de wijze waarop de Curaçaose Rekenkamer op verzoek van de buitenlandse Rekenkamer het onderzoek uitvoert.

Artikel 35

Het financieel beheer door overheidsvennootschappen en -stichtingen kan onderworpen zijn aan controle door externe accountants. Artikel 35 maakt de Rekenkamer bevoegd ook zelf een onderzoek in te stellen, waarbij zij gebruik kan maken van de door de administratie verstrekte gegevens.

Artikel 36

Gezien de relatief kleine omvang van haar personeelsformatie zal de Algemene Rekenkamer in de praktijk in bepaalde gevallen bij haar onderzoeken behoefte kunnen hebben aan deskundigheid die binnen haar eigen formatie niet beschikbaar is. Artikel 36 opent de mogelijkheid in dergelijke gevallen externe deskundigen in te schakelen.

Artikel 40

Dit artikel moet worden gezien als een aanvulling op artikel 25. Teneinde haar taak op doelmatige wijze te kunnen uitoefenen moet de Rekenkamer kunnen beschikken over alle stukken die het begrotings- en financieel beheer betreffen.

Artikel 41

Deze bepaling ziet op de verplichting voor alle instellingen die subsidie van overheidswege genieten of het beheer voeren over geld dat door het Land is verstrekt, om overzichten te doen toekomen aan de Rekenkamer.

Onder rechtspersonen en instellingen als in het tweede lid bedoeld dient ook de Centrale Bank te worden gerangschikt. Het eerste lid van artikel 25 is ingevolge

het tweede lid van dit artikel derhalve ook op de Centrale Bank van toepassing. Voorts blijkt uit het tweede lid dat de verplichting ook slaat op gemeenschappelijke instellingen, zoals het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, zoals geregeld in een onderlinge regeling tussen de landen.

Artikelen 43, 44 en 45

Deze artikelen beogen ook onderzoek van "geheime uitgaven" door de Algemene Rekenkamer mogelijk te maken. In een moderne regelgeving is het niet toelaatbaar dat de besteding van publieke middelen voor een deel aan het oog van het onafhankelijk controleorgaan wordt onttrokken.

Van de andere kant behoren deze uitgaven tot een categorie, die niet voor gedetailleerde openbaarmaking of kennisneming door derden bestemd is, gezien het landsbelang. Dit maant tot de grootst mogelijke beperking en voorzichtigheid ten aanzien van de personen of instanties die bevoegd zijn tot het autoriseren dan wel kennisneming van deze uitgaven.

Artikel 45 bepaalt dan ook, dat mededelingen betrekking hebbende op deze uitgaven door de Algemene Rekenkamer uitsluitend gedaan kunnen worden aan de Minister President of de minister wie het aangaat.

Artikel 46

Het spreekt vanzelf dat degenen die in het kader van deze landsverordening onderzoek verrichten, zorgvuldigheid moeten betrachten ten aanzien van de gegevens die zij onder ogen krijgen. Deze mogen in principe alleen worden gebruikt voor zover zij nodig zijn voor het opstellen van een rapport en dus in principe alleen worden aangewend binnen het kader van de taak van de Algemene Rekenkamer. Hierop bestaat één uitzondering, die in het tweede en derde lid is neergelegd. Deze heeft betrekking op de situatie waarin sprake is van een vermoeden van een strafbaar feit of van een onderzoek daarnaar. In een dergelijk geval behoort het niet tot de taak van de Algemene Rekenkamer het onderzoek tot dat terrein uit te breiden. Zodra een vermoeden van een strafbaar feit bij haar ontstaat, zal zij de instanties moeten inlichten, tot wier bevoegdheden een nader onderzoek daarnaar wel behoort.

Het gaat daarbij om het openbaar ministerie en de Landsrecherche. De Algemene Rekenkamer zal met deze instanties tot afspraken moeten komen over de wijze waarop in de praktijk ten aanzien van dergelijke gevallen moet worden gehandeld. Daarbij zal bijvoorbeeld aan de orde moeten komen, in welk stadium de Algemene Rekenkamer het openbaar ministerie of de Landsrecherche dient in te schakelen.

Artikel 47

Rapporten van de Algemene Rekenkamer zijn openbaar zodra zij door de Staten zijn ontvangen. In deze rapporten worden de resultaten van het onderzoek neergelegd en wordt tevens, voorzover nodig, rekening gehouden met het commentaar van de instanties waarop het onderzoek betrekking heeft. Het is ongewenst dat vroegtijdig, dus nog vóór dat commentaar is verwerkt, een rapport in concept vorm in de openbaarheid wordt gebracht.

Artikel 48

Deze bepaling is noodzakelijk teneinde de Algemene Rekenkamer in staat te stellen de informatie die zij nodig heeft voor haar onderzoek af te dwingen.

Artikel 49

Dit artikel bevat de strafbepalingen.

Met betrekking tot het tweede lid is het van belang op te merken dat de Algemene Rekenkamer verplicht is geheimhouding te betrachten ten aanzien van alle informatie waarvan tijdens een onderzoek kennis wordt genomen, behoudens voor zover deze informatie gebruikt moet worden voor het opstellen van een rapport. Daarbij hoort een strafbaarstelling als sanctie op overtreding van deze plicht. Dergelijke sancties zijn neergelegd in het Wetboek van Strafrecht. Deze sanctiemogelijkheden dekken echter niet alle gevallen. Het onderhavige artikel strekt ertoe de gevallen van schending van de geheimhoudingsplicht die niet onder het Wetboek van Strafrecht of een bijzondere landsverordening vallen, eveneens strafbaar te stellen. Daarom is gekozen voor een bijzondere bepaling in deze landsverordening.

Artikel 50

Om zijn taak goed te kunnen uitoefenen is het noodzakelijk dat de Rekenkamer beschikt over voldoende mensen en middelen. Ten einde dit te waarborgen wordt voorgesteld dat de Staten in overeenstemming met de Rekenkamer en de betrokken minister, de Algemene Rekenkamer alle faciliteiten geven voor een goede en onafhankelijke taakuitoefening. Volgens het tweede lid voert de voorzitter of namens deze de secretaris van de Rekenkamer het begrotingsbeheer.

De Minister van Algemene Zaken,